

[Landbrugsministeren.]

forslaget i Folketinget, saa man imødekommer Ønskerne om at faa den førstnævnte Del af Gælden ind under Fortrinsstillingen, men derimod ikke medtager de Beløb, som skyldes det solidariske Ansvar.

Det Lovforslag, jeg her skal anbefale til Gennemførelse i det høje Landsting, gaar da i § 1 ud paa, at de nævnte Selskaber kan komme ind under Fortrinsstillingen med Hensyn til den Gæld, der hviler paa dem for Mergel, som er leveret dem, og Paragrafferne 2, 3 og 4 anviser, hvilken Fremgangsmaade der skal følges for at naa dette Resultat. Det Beløb, der nu hviler paa de enkelte paa Grund af det solidariske Ansvar, er undtaget fra disse Bestemmelser. I § 5 bestemmes det, at de nævnte Beløb forrentes og afdrages i et af Landbrugsministeriet fastsat Tidsrum, dog højst i Løbet af 10 Aar fra 11. December 1933 at regne. I § 6 indføres der en Fredningsbestemmelse, indtil der er truffet Afgørelse for de Selskaber, der søger at udnytte Lovens Bestemmelser. Der bestemmes i § 6, 1ste Stykke, at

„for Tiden indtil den 1. Oktober 1934 kan ingen Ejendom, hvis Ejer hæfter for Mergelgæld af den i denne Lov omhandlede Art, stilles til Tvangsauktion, sælges, mageskiftes eller bortforpagtes, medmindre Gælden respekteres med samme Fortrinsret i Ejendommen som kommunale Skatter...“, og i 2det Stykke bestemmes det, at

„den i 1ste Stykke omhandlede Hæftelse bortfalder, naar den af Landbrugsministeriet i Henhold til § 1 meddelte Bevilling er blevet tinglyst, saavel som naar Landbrugsministeriet har nægtet at meddele saadan Bevilling.“

Det vil altsaa sige, at der indføres en Fredningsbestemmelse, indtil Afgørelsen er truffet om, hvorvidt Selskaberne kan komme ind under Fortrinsstillingen eller ikke. I § 8 bestemmes det, at til Bistand ved Affattelsen af de i § 2 omhandlede Fortegnelser er Landbrugsministeren bemyndiget til at anvende et Beløb af indtil 5 000 Kr. Denne Bestemmelse er indført for at skabe Mulighed for Gennemførelsen af Sagen uden økonomiske Vanskeligheder. Der bliver jo et betydeligt Arbejde at foretage for at faa Sagen gennemført, og da man har ment det rigtig at hjælpe til at bringe de paagældende Landmænd ud af Vanskelighederne, har man foreslaaet, at Staten ofrer et saadant Beløb for Sagens Gennemførelse.

Jeg anbefaler Lovforslaget til en velvillig Behandling og helst naturligvis til Vedtagelse saa hurtigt som muligt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Udstedelse af Statsgældsbeviser eller Statsobligationer til Indfrielse af de ifølge Lov Nr. 232 af 8. September 1932 udstedte 5 pCt. 2-aarige Statsgældsbeviser.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1225).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—5 (se Tillæg C. Sp. 1157) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Derefter foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd. (Forsikringsraadet).

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1251).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—3 (se Tillæg C. Sp. 1229) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.